

Komentar Evandjelja: Vinogradari ubojice

Evandjelje XXVII nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evandjelje Mt 21, 33-43

U ono vrijeme: Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim: »Drugu prispodobu čujte! Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. A vinogradari pograbe njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega

kamenovaše. I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako.

Naposljetku posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.' Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!' I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju.

Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?« Kažu mu: »Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme.«

Kaže im Isus: »Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni.

Gospodnje je to djelo – kakvo čudo u očima našim! Zato će se – kažem vam – oduzeti od vas kraljevstvo Božje i

dat će se narodu koji donosi njegove plodove!«

Komentar

Kako se bliži kraj Isusova ovozemaljskog života, Matejevo Evandjelje poprima sve jači eshatološki ton, odnosno poveznicu za konačno odredište svih stvari, kako ono Isusovih suvremenika, tako i univerzalno konačno odredište. Sad kad se i naš liturgijski kalendar približava svom zaključku - ostalo je nekoliko tjedana da se ispune uobičajena 33 - Učiteljeve riječi odjekuju s posebnom važnošću.

Isus nas sam potiče da pažljivo slušamo njegovu prisodobu: vlasnik posjeda zasadio je vinograd i pažljivo ga uredio tako da urodi plodom: „ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijesak i podiže kulu“. Vlasnik

iznajmljuje vinograd nekim vinogradarima; stoga ih čini sudionicima njegova prosperiteta, istodobno kada se oslanja na njihov osobni napor kako bi vinograd donio plod.

Ali najamnici ne samo da su propustili svoju dužnost, već su je i prezirali, pa čak i ubijali sluge koje je vlasnik poslao da potraže plod vinograda, o kojem se toliko brinuo. Još je strašnije bilo njihovo ponašanje kada ubijaju vlasnikova sina koji im je poslan. Jasno je da su ti najamnici iz prispodobe postupili nepravedno. Svatko bi rekao da su bili "zli", kako ih nazivaju i Isusovi slušatelji.

Ovom prispodobom, tako očitim i dramatičnim čitanjem, Isus osuđuje stav vođa naroda koji su prezirali i uništavali proroke koje im je Bog poslao; i, iznad svega, unaprijed osuđuje odbijanje samog Božjeg Sina

koje će se dogoditi, kada će ga istjerati iz Jeruzalema i ubiti ga, kao što to čine vinogradari sa sinom vlasnika vinograda.

Pored toga, prispodoba ne samo da osuđuje ponašanje Isusovih suvremenika, već i ravnodušan, pa čak i neprijateljski stav koji ljudi mogu pokazati prema Božjem djelovanju, kada On, uvijek brižan i zainteresiran za naše dobro, šalje ljude koji nam pomažu donijeti plod, ali koje mi možemo odbiti jer nam stvaraju nelagodu. Božanska dobrotu, koja nam nudi svoju milost i brigu, poput onih koje vlasnik prispodobe ima sa svojim vinogradom, a Bog s Izraelom, zahtijeva s naše strane dobru volju da želimo donijeti plodove kreposti i svetosti; da iskoristimo milost i ne odbijemo one koji u nama traže njezin plod.

S druge strane, iako prispodoba ima tragičan prizvuk, Isusove riječi također nude poruku nade. Kako je objasnio papa Franjo, premda se vlasnik vinograda imao pravo osvetiti, baš kao što je Bog mogao osvetiti svog razapetog Sina, "Božje razočaranje izopačenim ponašanjem ljudi nije zadnja riječ. Evo velike novosti kršćanstva: Bog koji, čak i razočaran našim pogreškama i grijesima, ne gubi riječ, ne zaustavlja se i nadasve se ne osvećuje!" [1]

„Braćo i sestre", neprestano je govorio Papa, „ne osvećuje se Bog! Bog voli, ne osvećuje se, čeka da nam oprost, da nas zagrli. Kroz "odbačeno kamenje" - a Krist je prvi kamen koji su graditelji odbacili - kroz situacije slabosti i grijeha, Bog nastavlja pružati "novo vino" svog vinograda, to jest, milosrđe: ovo je novo vino iz Gospodinova vinograda: milosrđe. Samo je jedna prepreka upornoj i nježnoj volji Božjoj: naša

arogancija i naša drskost, koja se ponekad pretvori u nasilje! Suočena s tim stavovima i tamo gdje plodovi ne dospijevaju, Božja riječ zadržava svu svoju snagu prijekora i upozorenja: "oduzeti će se od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove!" [2].

[1] Papa Franjo, Angelus, 8. listopada 2017.

[2] Isto.

Pablo M. Edo // Photo: Lasseter Winery - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-
vigesimoseptimo-domingo-ordinario-
ciclo-a/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-vigesimoseptimo-domingo-ordinario-ciclo-a/) (2.04.2025.)